

ъ Плѣв. Окр. 6

ЦѢНАТА
на
в. „НЕДѢЛЯ“
е:

Въ България за година 4 лева
За шест мѣсеки 2·50
„ три „ 1·50
ВЪ СТРАНСТВО:
За година 5 лева
„ шест мѣсеки . . . 3 „
„ три „ . . . 2 „
Неплатени писма не се приематъ.

Абонамента въ предплата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ДВѢ-НЕДѢЛЕНЬ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЬ ВѢСНИКЪ

ЗАЩО ХОРАТА СЕ ОПОЙВАТЬ?

отъ Графъ Левъ Толстой.

1.

Защо е употреблението на опивателните вещества: ракия, конякъ, ликъръ, вино, бира, опиумъ, тютюнъ и други распространени: емфие, наргеле, морфинъ и пр.? — Отъ какво се е начело и така бѣрзо се распространило и распространява между всичките класове на човѣчеството, както между диваците така и въ цивилизираните еднакво? Какво значи това, че на всѣкѫдѣ, ако не вино, ракия или бира, то ще има тютюнъ, емфие и пр.?

Защо човѣцът има нужда да се опойватъ? — Попитайте кого щете, защо е той наченалъ да пие вино. Той ще ви отговори: „така, защото е приятно, защото всички го пиятъ,“ па още ще ви добави: „за веселостъ и прѣмахване какъри и ядове“. Други пъкъ, които никакъ не сѫ си отрудвали мислите надъ този въпросъ, ще ви кажатъ и това, че виното укрепва здравието, дава сила, сиречъ, ще кажатъ това, лжливото понятие за което е вѣчъ отдавно доказано.

Попитайте пристрастивия се къмъ тютюна, защо е почналъ той да го пуши и защо го пуши сега; ще чуете сѫщия отговоръ: „така, за разсѣяніе на мислите и защото всички го пушатъ.“ Така навѣрно ще ви отговорятъ и употребителите на другите опивателни вещества.

Така, отъ тѣги и веселостъ и, че всички това правятъ. Но нали, въ това добро, „отъ тѣги,“ „за веселостъ,“ „защото всички това правятъ,“ „да си играятъ съ прѣстъ, да свирятъ съ уста, да пѣятъ пѣсни, да свирятъ съ нѣкакъ инструментъ и пр. и пр., на късъ казано, да работятъ нѣщо таково, за което да се не губатъ ни природни богатства, нито да се употребяватъ голѣми работни сили и, да се прави това, отъ което не става очевидно зло нито за самите настъ, нито за другите. Ами ако поглѣднемъ, че за добиванието на тютюна, емфия, виното и опиума, често пъти верѣдъ заселенитѣ мѣста, които иматъ нужда отъ земя, сѫ заети милиони и милиони най-хубави рѣжени, картофени, лозени, тютюневи сеидби, и милиони работни рѣцѣ — въ Англия $\frac{1}{8}$ отъ цѣлото население, прѣзъ цѣлия си животъ сѫ заети съ добиване и произвеждане на тѣзи опоителни вещества. Вънъ отъ това, употребяванието на тѣзи вещества е очевидно вредно, прави страшни, на всинца ни извѣстни и отъ всинца ни признати бѣдствия, отъ които гише по-голѣма частъ отъ човѣчеството, отколкото — отъ войните и заразителните болести наедно. Това почти всинца го знаемъ; така щото не може то да се прави „така“, „отъ тѣги“, „за веселостъ“ и, още повече за това само, че „всички това правятъ“.

Тукъ трѣба да се крие нѣщо друго. Постоянно и вѣдь срѣщащъ хора, които обичатъ дѣтската си, готови на всѣкакви жертви за тѣхното благо и, въ успорѣдностъ съ това, харчатъ за вино, ракия, бира, тютюнъ и др., това, което би можѣло или да постигне за прѣхрана на бѣдните и гладните имъ дѣца, или, понѣ би ги избавило отъ лишения. Разбира се, че ако човѣкъ, турнатъ въ условията на необходимостта да направи изборъ

между лишенията и страданията на семейството си, което той обича, и въздържанието отъ опивателните вещества, все-пакъ, избира първото, и то го кара къмъ това нѣщо побожно, отколкото извинението, че всички това праватъ и, че това е приятно. Разбира се, че туй се прави не така, отъ тѣга, за вѣселостъ, и че ще има за това нѣкакъ побожна причина.

Тази причина, до колкото можѣхъ да разбера отъ прочетеното върху този предметъ и съѣдѣнието надъ нѣкакъ личности, а особено и върху себѣ си, когато пияхъ вино и пушахъ тютюнъ, — причината, спорѣдъ убежденията ми, е слѣдующата:

Въ периода на съзнателния т. е. правилния животъ, човѣкъ може да забѣлѣжи въ себѣ си двѣ различни сѫщества: едно-слѣпо, чувствително, и друго, — глѣдащо духовно. Слѣпото живуще сѫщество яде, пие, почива, спи, плоди се и се движки, както се движки веднажъ курдисаната машина; глѣдащото духовно сѫщество, като свѣрзано съ слѣпото, само нипо не работи, само че оцѣнява дѣятелността на глѣдащото сѫщество.

Това свѣтло сѫщество може да се сравни съ стрѣличката на компаса, която съ сдното си острѣе показва на Nord, съ другото на отсрѣцния — Sud, която бива прикрита по дѣлжината си съ пластинка, скрита отъ очите ни, до когато това, което се намира въ стрѣличката, се не повдигне отъ тази посока за да се покаже пластинката.

Сѫщо така видящето духовно сѫщество, истинското име на което въ просторѣчието нѣй наричаме съвѣсть, всякога бива насочено съ единия си край къмъ доброто, а съ другия — къмъ злото и ний го не виждаме до тогава, до като се не отклонимъ отъ дадената му отъ самите настъ посока, т. е. отъ злото къмъ доброто. Но стига да направимъ постъпъкъ, противъ на съвѣстьта, и ще се появи съзнанието на духовното сѫщество, което ще покаже отклонението на животната ни дѣятелност отъ това, което показва съвѣстьта. И, както моряка не би можѣлъ да продължава работата си съ лопатитѣ, машината или съ платната, ако усѣти, че отива не тамъ, където иска, до когато не би далъ на движението си посока, съответственна на компасната стрѣличка, сѫщо така е и съ човѣкъ, който като осѣти раздѣлата на съвѣстьта си съ живота дѣятелност, не може да продължава тази дѣятелност до тогава, до като ния докара въ съгласие съ съвѣстьта, или не скрие отъ себе си указанията на съвѣстьта за неправилността на живота си.

Всичкия животъ на хората, може да се каже, състои само отъ тѣзи двѣ дѣятелности: 1). Докарване на дѣятелността си въ съгласие съ съвѣстьта и 2). скриване отъ самого себѣ указанията на съвѣстьта си за възможността да си продължи живота.

Едни праватъ първото, други — второто. За постигане на първото има само единъ способъ: нравственото просвѣщване — душевната храна, и внимание къмъ това, което самъ той просвѣтва; за второто — за скриване отъ себе си указанията на съвѣстьта — има два способа: вънкашенъ и вътрѣшенъ. Вън-

ВСИЧКО

Отнасящо се до вѣстника писма, рѣкописи, и пр. да се испраща до Редактора Н. Д. Ковачевъ въ Плѣвънъ а пари до администратора

Д. П. Бакърджиевъ.

Неупотребени рѣкописи връщатъ се обратно, само ако сѫ придвижени съ нужднитѣ за това пощенски марки.

За обявленията на сѫд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пъти, по 3 ст. За части по 20 ст. на рѣдъ въ 4-та страница, а за първата по 50 стот. За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правятъ важни отстѣлки.

Както човѣкъ може да скрие отъ очите си прѣстоящи предметъ по два способа: съ вънкашно отвличане на зрѣнието къмъ другъ, по-важенъ предметъ и съ напрашване на очите, сѫщо така и указанията на съвѣстьта си, отъ самого себѣ, човѣкъ може да скрие по двоякъ способъ: съ вънкашно отвличане на вниманието: съ разни родове занятия, грижи, забавления, игри, и вънкашенъ — съ занемарване на самия органъ на вниманието си. За хора съ тѣло, ограничено, нѣправствено чувство, често пъти напълто достигатъ вънкашните отвличанія, за да не видатъ указанията на съвѣстьта си за неправилността на живота. Но за хората тѣзи нѣправствено осѣтни среѣства не всѣкѫдѣ сѫ достатъчни.

Вънкашните способи не до тамъ отвличатъ вниманието отъ съзнанието на борбата между живота и диктуването на съвѣстьта; това съзнание бѣрка живота, и хората, за добиване възможностъ да живѣятъ, прибѣгватъ къмъ несъмѣнния вътрѣшнѣ способъ, на затъмняването самата съвѣсть, състоѧщо въ омайване на мозъка съ опивателни вещества.

Живота не е такъвъ, както би трѣбвало да бѫде спорѣдъ трѣбванията на съвѣстьта. Развлеченията, които би отвѣкли отъ съзнанието на тази борба, сѫ малко, или сѫ се възляли, и ето, че за да бѫдѣтъ въ състояние да продължава да живѣятъ, безъ да глѣдатъ на указанията на съвѣстьта за неправилността на живота, хората отравятъ, като временно и прѣкратяватъ дѣятелността на този органъ, чрѣзъ когото се появяватъ указанията на съвѣстьта, сѫщо така, както човѣкъ, които нарочно би си запрашилъ очите, за да не види това, което не му се искало да види.

Въ слѣдующия номеръ на вѣстникъ ни ще запознаемъ читателите съ въпроса за зависимостта на прѣѣплненіята отъ опивателните вещества, които знаменития руски списател проповѣда.

Нѣколко думи върху въспитанието на жената.

Колко е свѣто и възвишено името на жената, като майка, въспитателка въ съмѣйството и обществото!

Но, дали нил женитѣ испльняваме това свѣто назначение, дали сме подготвени за тази велика миссия, която ни е прѣдназначила природата, дали жената достойно по си тѣзи титла като: майка, като граждanka, като семейна глава и като майка на обществото и отечеството? Съ горѣтъ на лушата си и сърдцето, трѣбва да исповѣдаме тази горчива истина, при всичко че женското ни честолюбие забранява това. Ния, женитѣ, сме повече погълнати отъ дреболий; ния напрѣдваме въ вънкашнѣ блѣсакъ, въ празни кичения и труфения, но затова виновни ли сме ния, когато ни се даватъ такива повърхностни знания? Днесъ жената се въспитава повърхностно и ограничено и осѣща едно умствено лишене и прѣдността и глѣда да допли тази прѣдността на вътрѣшнѣ си живѣтъ като нѣма съ друго, то съ удоволствие и развлечение. Така именно се развива тази вѣтъничавостъ, страсти къмъ кичение и бездѣйствие. Ако се не дава работа на умътъ той самъ си я намѣрва: съ клѣвети, празни развлѣчения и др.

Жената, тази изгнаница на умствения свѣтъ е попаднала така писко, щото е станала прѣдметъ за забавление. Това може да се повторя още дълго време, докѣ то макаръ има такива традиционни заблуждения за жената, че тя трѣбва да бѫде играчка въ рѣцѣ му. Но високо е назначението на жената отъ самата природа въздѣствието на физическото ѹ развитие и дѣятелностъ,

тя тръбва да биде другарка на мажът, домакиня и майка, а въ кръгът на семейството, тръбва да извърши своята възвишена роля като въспитателка, тръбва да се развива: умствено, нравствено и физически. На нея тръбва образование, което е вънешът на интелектоалното знание, — а така една въспитана и образована жена няма да носи лжовна маска на добродѣтель, а ще отговаря на цѣлта и назначението си.

Оная жена, която въспитанието ѝ е основано на здравия разсъдък, е частие на семейството и украсение на обществото. Умът ѝ раскрива съкровището на сърдцето и душата, както сълнчавите лъчи събуждат заепалата природа.

О, такива майки, които притежават тези качества съ царици на семейството и общество. А такива семейства, гдѣто жената е образована и въспитана — блаженствуват, тамъ има душевна хармония, тамъ жената е подкрепителка на мажът и дѣцата си.

Една въспитана и образована жена, никога не може да биде раскона и расточителка, защото е въ състояние да обежди съдъствията на тази общественна болѣсть и зараза, защото знае, че не вънкашния блѣсъкъ я праши очревателна или пъкъ богатството ѝ — привлекателна, а нейния разумът, това неисчерпаемо богатство.

Образованата майка е водачъ на дѣтето изъ лабиринта на съмнѣнието, тя напоюва умствената му почва, както Майския дѣждъ земята.

Врѣме е вѣчъ, ния женитѣ да се събудимъ отъ тоzi листаргически сънъ и да захванемъ сами да дѣйствуемъ за прѣмахването на тази общественна язва — невѣжеството на жената.

Г-ца Ел. Н. Вѣлчева.

Б. Р. Съ особено удоволствие даваме място въ вѣстникъ си на горната статийка. Тя е едно рѣдко явление въ нашия журналистически миръ, исклучая сепаристическото списание „Желски Свѣтъ“.

СТИХОТВОРЕНІЕ

Земя на потреси, на смутове и бури,
На чеда майко вѣчно неразбрани,
Нешастна плячко на враждебни бургъи —
Кога за тебъ денъ миренъ ще настане?

Арената грозна на борба всегдаша!

Талазъ талазъ ти води въ мрака черни,
И труса — новъ трусъ. Неизвѣстностъ страшна.

Въ ноќта управя твоя ходъ неверни.

Що станаха мамливите надежди

За миръ, за плодотворенъ трудъ, за радостъ?

Пакъ въ ялови борби истрита младостъ!

Пакъ бѫдже настражано съ примеждини!

Що виждамъ? Браголомия ужасни!

Идеси, знамена, принципи — въ тиня!

Отъ мръсни вихъръ всичко се вѣтло, гасне!

Гаєрило стана всѣкоя светиня!

Цалувки срамни се размѣнятъ въ мрака

И бѫгарски ржъце безстыдно сискатъ

Ржъце душмански!.. Пада маска всѣка,

Надъ гробъ народенъ готовъ се да кискатъ.

Ти, младо поколение, за чисти

Примѣри жедно, отвѣрни си взора!

Историо, не давай свойтѣ листи —

Не вписвай въ тѣхъ на тие дки позора!

Ив. Вазовъ.

София, Януари 1895.

ПОДЛИСТНИКЪ

ГОДЕНЬ И НАСЛѢДСТВОТО МУ.

Прѣвѣль: Ю. Я. Кантарджиевъ
(продължение).

Годенъ организиралъ при фабrikата си любителски оркестър и театръ. На негова смѣтка постоянно се издръжали нѣколко момчета, отъ работническите синове, въ висшето техническо училище въ гр. Лилът. Годенъ въвѣръ въ фабrikата си, по собственна инициатива, дружество за осигуряване работниците отъ осакатяване и отъ нещастни случаи. Всичките тези дѣйствия и мѣрки сѫ спечелили за Годена добра репутация като искренъ и добъръ другаръ въ цѣлата работническа колония, която слѣдъ врѣме брояла до 2000 души членове. Годена обичали и уважавали като фабrikантъ и домакинъ. Но разѣръката на историята му била още по-интересна: Факта за когото ще говоримъ се случилъ въ 1880 година. Въ единъ недѣличенъ денъ, сутрентъ, слѣдъ Божествената литургия, всичките старши работници отъ фабrikата, на брой повече отъ 50 души биле поканени да се явятъ въ къщата на Годена. У този посѣдънія, прѣдъ директорската му къща, се намирала любимата му полянка подъ сенката на голѣмия стогодишнъ джобъ. На това място, въ семейния си кръгъ, той прѣкарвалъ свободните си отъ работа часове. По него врѣме той достигналъ 70 години възрастъ. На сѫщата полянка сега е издигнатъ величествентъ памятникъ на Годена,

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ

ДАНЪЧНИЙ ВЪПРОСЪ

I. Данзис.

(продължение).

„Ето разложеното на тоя синдикатъ. Но що прѣставляватъ тѣзи общини, тѣзи околии, тѣзи окрѣзи и тѣзи департаменти? — Сборъ отъ интересни синдикати. Кметът не е друго, осѣнъ синдикъ, префектъ сѫщо, а правителството не тръбва да биде освенъ управител на народни синдикати.

„Слѣдователно фактъ нѣма двѣ счетоводства едно частно и друго общественно, сѫщо нѣма единъ особенъ начинъ за управление на единъ народъ или единъ синдикатъ отъ отдѣлни личности, а здѣ да биде още по пълно средството, азъ прибавимъ: единъ синдикатъ отъ частни личности не управлява капиталъ си по особенъ начинъ отъ той, по който го управлява частната личностъ.

„Това сходство просто, прѣставямъ си, че имамъ капиталъ отъ единъ милионъ лева. Тръбва да го направя производителъ.

„Частът отъ него употребявамъ за да нарѣдя работилницата си, да си купя ордия за работа и да извѣрши нѣкои прѣварителни подготовкви: — това е оползотворението на капиталътъ ми.

„Но азъ имамъ нужда отъ прѣставители на вънѣнъ, отъ агенти, които да развиватъ сношенията ми и да гарантиратъ сигурността имъ; нуждая се отъ надзиратели на фабrikата, които да ръководятъ работата и да бдятъ за исполнението ми; — въ това се състоятъ главните разноски нужди за експлоатацията на капиталътъ ми.

„Таква е разликата между разноските на една дѣржава и разноските на единъ фабrikантъ?

„Услугите, които тръбва да възнагради налогътъ отъ страна на населението, не сѫ ли сѫщите които фабrikантътъ възнаграждава?

„Въ първия случай ний имамъ единъ народенъ капиталъ, който иска оползотворение и срѣдства за експлоатацията му.

„Въ посѣдъній — единъ частенъ капиталъ, който тръбва да се оползотвори и за което тръбватъ разноски.

„Като частна личностъ, азъ употребявамъ всички срѣдства за да имамъ колкото е възможно по голѣма полза отъ капиталътъ си.

„Дѣржавата е длѣжна сѫщо да търси срѣдства съ които да истегля, колкото е възможно повече полза отъ народни капиталъ.

„Тая аналогия, докарана до сходностъ, ни дава истинското опрѣдѣлението на данъкътъ.

Данъкътъ е оползотворението и главните расходи по експлоатацията на народни капиталъ.

„Като казвамъ, че данъкътъ „прѣставлява уползотворението на народни капиталъ“; разбира се, че азъ говоря само за онай част отъ това уползотворение, която е повѣрена на Дѣржавата и че съмъ далечъ отъ комунистическата теория, спорѣдъ която Дѣржавата — притежателъ на народни капиталъ — ще

направенъ само отъ събраниетъ отъ работниците доброволни помоши. Почтения старецъ поканилъ около себѣ си, подъ джбътъ работниците и се обѣрналъ къмъ тѣхъ съ една пространна и поучителна рѣчъ, която наченалъ съ думитъ: „Драги ми другари, помощници и братя“. Фабrikантъ имъ обявилъ, че той счита задачата си рѣшена и ролята си испълнена. Прѣприятието му имало голѣми размѣри и принасяло сътвѣстенни печалби. Считатъ го за милионеръ, и това е вѣрно. Цѣнътъ на фабrikата му, спорѣдъ емълчните книги, възлизала на около 5 милиона лева. Но скрити спистени пари той нѣмалъ, защото не общичалъ да ги трупа безъ да върши съ тѣхъ изѣстни операции; това той правѣлъ безъ даже да обрѣща внимание на нуждите на голѣмата си семейство. Сега всичко той рѣшилъ се да оттегли отъ работата, която да тури на съвѣтъмъ нови начала. Въ сѫщото врѣме Годенъ разгъналъ една дѣбъла рѣкописна тетрадка. Това е било съчинение отъ него акционеръ (или по вѣрно, паевъ) уставъ на обществото, подъ название „Фамилистерия“. Спорѣдъ смысла на устава и силата му, Годенъ прѣдавалъ цѣлата си фабrika съ всичките къмъ нея пристройки, земи и налични запаси, за пълна наследственность на 2000 души работници отъ фабrikата. Новите владѣтели приемали на себѣ спѣдъдующите обязательства. Всѣка година да исплащатъ на Годена и семейството му по 130,000 лева наемъ и всѣка година по 15,000 лева, на лично расположение нему, Годену, до смъртъта му. (слѣдва).

го експлоатира за своя полза. Въ уползотворението на народните капитали има една индивидуална и друга колективна част. Въ опрѣдѣлението, което давамъ за данъкътъ, се говори само за колективната част за тая която тръбва да се изѣрши отъ синдикатъ.

Такова е опрѣдѣлението на данъкътъ направено отъ г-нъ Мение, което въ продължение на двадесетъ години си непрѣкъснато занимание съ данъчните въпроси ний считамъ за добро и мисъмъ, че то тръбва да биде основа на всички разисквания по тоя въпросъ.

Това опрѣдѣлението прието, ще покажемъ въ идущия номеръ, какви именно тръбва да бѫдатъ основните данъчни правила.

КАКВО ДА СЕ ПРАВИ?

Наистина намъ никакъ не е приятно да се занимавамъ съ партизанствата у насъ, нико то да критикувамъ сегашното правителство, но като прѣставители на общественото мнѣніе този путь неволно сме принудени да искажемъ нашето негодуване относително беззаконията извѣршени отъ прѣмиера г-нъ Стоиловъ. Ний никой путь не подозирахме, че тъй скоро г-нъ Стоиловъ ще стѫпче прогласената отъ него свобода, още повече като си спомнимъ онѣзи хубави думи исказани прѣдъ нашето присѫтствие, че „азъ ще управлявамъ страната съгласно сѫществуващи закони, и искахъ ли не довѣрие народа къмъ кабинета, съ благодарностъ ще го отстѫпя на другъ“. Обаче какво виждаме днесъ? Цѣла върволовица тайни документи и беззакония, които най-релефно рисуватъ потретъ на г-на Стоиловъ. Като пишемъ тѣзи редове, ние отъ дѣното на душата си се възмущаваме, за гдѣто и този путь нараода тъй жестоко биде подигранъ. Колкото и да имахме желание да се създаде у насъ едно побѣлготрайно правителство, което да искорени тия партизанци и сваляния и качвания на министри, обаче консерваторицата не можа да се въсползува отъ народното довѣрие прѣзъ лѣтото. Още тогава ний забѣлѣзахме, че у г. Стоилова се криятъ хитри планове за да подиграе и другаритѣ си — Министри, което не закъсне да извѣрши.

Сега обаче се поражда въпросъ: тръбва ли да се тѣрпи кабинета на г. Стоилова или да се свали и какъвъ кабинетъ тръбва да го замѣсти? Спорѣдъ наше тъпъ въпросъ стои тъй: 1) за да се дѣржи и поддържа Стоиловия кабинетъ е не-възможно, главно по тѣзи причини: а) защото неудостоя на обѣщанията си; б) извѣршениетъ отъ него беззакония и в) не-довѣрието, което се исказва къмъ него почти отъ всичките краища изъ отечеството ни. 2) Коя партия ще тръбва да го замѣсти? — На този въпросъ ний ще отговоримъ това, което се исказа изъ нашата преса: а) съединение на всички партии и фракции около знамето на либералната. Отъ срѣдата на тая сгрупирована партия да се изберѣтъ тия политически мажъкъ, които сѫ калени отъ досегашния ни политически животъ. При такова едно сдружаване увѣрени сме, че у насъ ще може да се създаде едно побѣлготрайно министерство, което ще може да управлява хилядитѣ сегашни трънливи въпроси и опложи измѣченото ни отечество къмъ единъ миренъ, ползотворенъ животъ.

ЛѢТОПИСЪ

Модерностъ. — Пишатъ ни отъ София, че почитащото министерство на правосъдията, турило на дневенъ редъ списъка на тия чиновници, назначени съ *приказъ* за уволняване (осъдени на гюлитината). Каква играчка съ клѣтвѣ чиновници! И съ тѣзи постълки ще искореняваме партизанството у насъ! — Тѣлъко и горко!

В. „Съгласие“ въ броя си отъ 16 того, прави прѣдложение къмъ журналистът за съставяне анкетна комиссия, състояща отъ кореспонденти за изследване беззаконията извѣршени въ врѣме на вторите Бѣлослатински избори. Прѣдложение похвално, което тръбва да се посрѣдничи съ готовностъ отъ независимата журналистика.

— Спорѣдъ една телеграмма до немския вѣстникъ „Политикъ“ Турското правителство досега осилило полицията, която се оказвала твърдѣ слаба. Подробности по туй осилване на полицията въма никакви. Мъдва ее обате, че въ Париградъ се извѣршвали важни събития и очаквало се промѣненето на царствующия Султанъ Хамидъ. Спорѣдъ друга една телеграмма до сѫщия вѣстникъ, турското правителство забранило на анкетната английска комиссия да отива въ селата и распичта за последните арменски кланета. Всички съобщения по този въпросъ прѣъзнати.

Пловдивско Околийско Спестително Акционерно Земеделческо дружество

„НИВА“ ИЗВЕСТИЕ № 230

Управителният съвѣт на Дружеството, на основание чл. 13 и 30 от устава и рѣшението си от 2 того, обявява за знание, че назначи за Директоръ до сегашний Касперъ Г-нъ Ст. Д. Коларовъ, който за напрѣдъ ще представлява дружеството предъ всички учреждения и лица.

При това съобщава, че се приематъ въ дружеството частни лихвени влогове съ лихва безсрочните 6%; шестъ мѣсечните 7%; и годишните 8%.

Приема за инкассо (събирание) и шконтриране полици мѣстни и странини платими въ Пловдивъ.

Прави размѣна на пари и отпуска заеми на земеделци подъ поръчителство и ипотека.

Пловдивъ, 6 Февруари 1895 год.

2 — 3

Отъ Управителният Съвѣтъ.

ПЛОВДИВСКО ОКР. ГОРСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 138

Пловдивската Окр. Горска Инспекция обявява на интересуващите се, че въ Държавната папионира край гр. Пловдивъ се намиратъ за проданъ: 12000 три годишни и 6000 двъ годишни акаций, 11600 три годишни айланти 2500 три годишни черници и 808 три годишни орѣхчета.

Въ Държавната Луковитска папионира има 8500 три годишни акаций, 4040 три годишни, айланти 300 три годишни черници и 240 четери годишни айланти.

Желающитъ да купятъ отъ тия фиданки могътъ да се отнесатъ до инспекцията въ гр. Пловдивъ.

Цѣната на горните фиданки е: за акацийтъ и айланитъ 15 ст. за черниците 20 и орѣхчетата 25 ст. фиданката.

3 — 3 Горски Инспекторъ: С. Панайотовъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 526

Подписаній Ив. Чолаковъ пом. Съдеб. Приставъ при Пловдивъ, Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательный листъ подъ № 2383 издаденъ отъ Пловдивъ, Окр. Съдъ на 3 Августъ 92 год. въ полза на Марко Нешовъ отъ гр. Казанлъкъ, противъ Ахмедъ Футаратъ управителъ на Вакуфа „Шамлъ Хадъръ“ въ градъ Пловдивъ за 30, 220 гроша и 24 пари лихвата на 28,800 гроша по 1% месечно, 46 лири турски и 250 лева и съдеб. разноски и въ допълнение на обявленіето ми № 6136 отъ 19 Декември 94 год. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Граждан. Съдопроизвод. съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 24 Февруаръ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ дължниковите недвижими имоти показани въ Държавенъ Вѣстникъ въ броеве: 16, 17 и 18 отъ 24 Януари т. г..

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ, всѣкъ присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглеждатъ и книжката относящи се по проданъта.

гр. Пловдивъ, 10 Февруари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 109 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 561

Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Съдебенъ приставъ при Пловдивъ, Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательный листъ подъ № 3172 издаденъ отъ Пловдивъ, Окр. Съдъ на 8 Декември 94 год. въ полза на Атанасъ Грамовъ отъ гр. Пловдивъ противъ Хасанъ Карабаджаковъ отъ градъ Пловдивъ за 271 левъ и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 29 Февруари и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ слѣдующите дължникови недвижими имоти имено:

1. Една къща въ гр. Пловдивъ въ VI кварталъ отъ прости дървени материалъ съ двѣ отдѣлени, съ дворъ около 200 кв. метра, при съвѣди: Хасанъ Дурмушовъ Мустафа Саръ Алиски, Биберауду Хасанъ и пътъ оцѣн. за 250 л.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ всѣкъ присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглеждатъ и книжката относящи се по проданъта.

гр. Пловдивъ, 13-й Февруари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 561 отъ 1894 година. 1 — 3

Отговоренъ-редакторъ: Д. М. Шапкаревъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 363

Подписаній Ив. Чолаковъ пом. съдеб. приставъ при Пловдивъ, Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательный листъ подъ № 3947 издаденъ отъ Пловдивъ, Окр. Съдъ на 19 Декември 92 г. въ полза на Атанасъ Трифоновъ отъ с. Пелешатъ противъ Димитъ Мотовъ отъ същото село за 259 лева въ допълнение на обявленіето ми № 4097 отъ 28 Юлий т. година и съгласно чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Февруари и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ слѣдующи дължникови недвижими имоти имено:

1. Една къща бордель, отъ прости дървени материали покрита съ слама и прѣсть дължина 12 метра ширина 4 м., височина 2 м., съ дворъ около 3 декара при съвѣди: Вълю Цанковъ, пътъ, селска мѣбра и Томи Ангеловъ оцѣнена за 400 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ всѣкъ присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглеждатъ и книжката относящи се по проданъта.

гр. Пловдивъ 31 Януари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 11 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 236

Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Пловдивъ, Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательный листъ подъ № 1746 издаденъ отъ Пловдивъ, Окр. Съдъ на 16 Юлий 91 г. въ полза на Пено Геновъ отъ гр. Пловдивъ противъ Киро Генчовъ отъ с. Вълчи Трънъ за 129 лева въ допълнение на обявленіето ми № 1746 отъ 28 Мартъ 91 г. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 25 Февруари и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ слѣдующи дължникови недвижими имоти имено:

1) Една пива въ Въл.-Трънското землище въ мѣстността „Хоризановата Воденица“ около 6 декара при съвѣди: Пачо Спасовъ, Гано Прѣснаковъ, Лагомиръ Лачовъ и Цано Христовъ оцѣнена за 120 лева.

2) Едно лозе въ същото землище въ мѣстността „Долниятъ лозия“ около 2½ декара при съвѣди: Петър Романовъ, Киро Кировъ, Георги Вановъ и Лагомиръ Лачовъ оцѣнена за 150 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ всѣкъ присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглеждатъ и книжката относящи се по проданъта.

гр. Пловдивъ 24 Януари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 299 отъ 91 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 566 — Подписаній Ив. Чолаковъ

Пом. Съдеб. Приставъ при Пловдивъ, Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательный листъ подъ № 3282 издаденъ отъ Пловдивъ, Окр. Съдъ на 23 Октомври 92 г. въ полза на Иванчо Димитровъ отъ с. Пелешатъ противъ Ичо Николовъ отъ същото село за 105 л. въ допълнение на обявлен. ми № 5845 отъ 23 Ноември 94 г. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Граждан. Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 3 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ слѣдующи дължникови недвижими имоти имено:

1. Една пива въ Пелешатското землище въ мѣстността „Пордимски пътъ“ около 23½ дѣкара при съвѣди: Иванъ Баднешковъ и отъ двѣ страни: пътъ оцѣн. за 500 л.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ всѣкъ присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглеждатъ и книжката относящи се по проданъта.

гр. Пловдивъ 15 Февруари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 624 отъ 92 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 491 — Подписаній Ив. Ат. Гърковъ

Съдеб. Приставъ при Пловдивъ, Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испытвательный листъ подъ № 909 издаденъ отъ Пловдивъ, Окр. Съдъ на 22 Юлий 85 год. въ полза на Братия Дочови отъ гр. Ловечъ противъ Атанасъ Коновъ отъ градъ Пловдивъ за 1117 гроша и 30 пари и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 18 Февруари и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ слѣдующи дължникови недвижими имоти имено:

1. 1½ Отъ една къща въ гр. Пловдивъ въ I кварталъ построена отъ камъкъ керепичъ и дървени материали, покрита съ керемиди половината надъ маазахъ, дължина 8 метра ширина 7 метра, височина отъ къмъ пътя 3 м., а отъ къмъ двора 6 ½ м., съ дворъ около 1 декаръ

при съвѣди: Георги Пирдопски, Францъ Хорачекъ, Мито Продановъ и пътъ оцѣнена половината за 300 лева. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Желающите г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ всѣкъ присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглеждатъ и книжката относящи се по проданъта.

гр. Пловдивъ 30 Януари 1895 год.

Съдебенъ Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 42 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 301

Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Пловдивъ, Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательный листъ подъ № 2786 издаденъ отъ Пловдивъ, Окр. Съдъ на 9 Юни 94 г. въ полза на Атанасъ Кънчовъ отъ с. Згалювецъ противъ Тодоръ Мариновъ отъ с. Въл.-Трънъ за искъ 190 лева въ допълнение на обявлен. ми № 5791 отъ 22 Ноември 94 г. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“